

světlík

Světlanekský časopis
19/2019

OBSAH

Slovo redakce	3
Rozhovor s	4
Čarodejnický rej	6
Vzpomínka na válku	10
Místo pro poezii	11
Noc kostelů	12
Výsledky ankety	13
Odkud pocházím	14
Stalo se	16
Fotokroužek představuje	18
Anketa Zahradník	20

Fotografie čísla 19
Čarodějnický rej
foto: Tomáš

Slovo redakce

Milí čtenáři,

právě držíte v rukou již 19. číslo Světlankovského časopisu Světlík a za redakci vám chceme poděkovat, že nám pomáháte jej tvořit. Díky za vaše příspěvky.

V tomto čísle se dočtete opět spoustu zajímavých informací a spolu zavzpomínáme na milé chvíle prožité na Světlance i mimo ni, také se dozvíte o velkých změnách v naší Charitě a přečtete si rozhovor, který nám poskytl náš bývalý klient.

Je před námi léto – čas volna a dovolených, proto vám všem chceme popřát krásné léto, abyste si odpočali každý po svém a hlavně, abyste načerpali spoustu nových sil.

Přejeme vám léto bez mráček.

Vaše redakce

Rozhovor s Petrem

text: Lenka Riedlová

foto: Lenka Riedlová

Pet'a je již několik let mimo Světlanku, ale

moc rád na nás všechny vzpomíná. Jednoho krásného dne jsme ho opět navštívili v LDN v Poličce a udělali s ním mini rozhovor.

Pet'o, jakou máš oblíbenou barvu?

Modrá se mi líbí.

Jakou máš nejoblíbenější kapelu?

Mám rád Kabáty, ale tady je moc neposlouchám.

Máš nějaký oblíbený sport?

Jo, fotbal a hokej. Těším se na MS.

Jakou pohádku máš rád?

No, Popelku. Tři oříšky pro Popelku.

Máš nějaký zážitek ze Světlanky, na který rád vzpomínáš?

Jo, na holení s Vládou. A taky na práci s Vaškem v dílně.

Kdybys mohl hrát ve filmu – v jakém bys chtěl hrát?

Rambo nebo Mr. Bean. (Pet'a se směje)

Kdybys mohl namalovat obrázek, co a pro koho by to bylo?

Nevím, co by to bylo, ale dal bych to

oblíbené sestřičce Marušce.

Máš nějaký zajímavý zážitek tady z léčebny?

Jo, moje oslava narozenin.

Jak vypadá tvůj den tady?

Ráno asi od devíti jsem tady na chodbě. Můžu pozorovat, co se tady děje. Rád tady na chodbě zpívám –

moje nejoblíbenější je Na Okoř (Robert to slyší až na druhém konci chodby u sebe v pokoji) A kolem 15.30 se vracím zpět na pokoj a můžu sledovat televizi. Jdu spát, až usnu. Až je pěkný počasí, tak mě berou na terasu. A taky jednou týdně chodím do dílny. Tam je to dobrý.

Co bys vzkázal na Světlanku?

Mějte se hezky a zase za mnou někdo přijedte.

Čarodějnický rej

29. 4. 2019

text: Tomáš a Iva
foto: Lenka

Reportáž z reje

Letošní Čarodějnický rej se i přes špatné počasí vydařil. Akcí nově provázel náš pracovník Tomáš v kostýmu blondaté čarodějnice. Svého úkolu se zhostil na výtečnou. Gurmánským zážitkem byly čarodějnické párky, které jsme tentokrát grilovali v naší elektrické troubě, protože nám počasí moc nepřálo. Stejně tak nedopadl i tradiční hod koštětem do dálky. Tuto soutěž našťastí nahradila módní přehlídka a soutěž o nejlepší

kostým. Na skvělém třetím místě se umístila Lenka Š., druhé místo obsadila Monča s Olinkou. První místo suverénně obsadil Ráďa. Akci samozřejmě navštívili i naši senioři, kteří dorazili na akci řádně vystrojeni. Vrcholem reje byla taneční zábava. Hudební mix zajistila DJka Iva. Nejprve zahrála k poslechu něco pro naše babičky a dědečky. I na mladé se myslelo v podobě divoké diskotéky. Babičky po parketu provedl Tomáš s Vaškem a samozřejmě taneční mistr pan Zdeněk. Po taneční zábavě muselo být ošetřeno několik tanečnic. Tomáš není zrovna taneční velmistr, a tak nechtěně pošlapal dámám palečky u nohou. Ale nevádí. Zábava to byla skvělá a už teď se těšíme na další ročník. Přinášíme Vám pár postřehů od našich klientů....

Nejprve postřehy Omladiny.

Lenka: Hrozně se mi to líbilo. Hlavně soutěž.

Boběš: Hmmmm. Včera jsem měl k večeři krupičnou kaši. Hodnou maminku mám.

Lukáš: Budem chodit k Bobšovi na večeři!

Lenka: U mě dobrý. Jsem ráda, že jsme

se všichni zúčastnili.

Jituška: (mračí se, asi přemýšlí...)

Hmmm. Já už si toho moc nepamatuju. Nevím. Bylo to pěkný.

Lukáš: Já tam byl. Měl jsem černou paruku a zástěru. Prsa jsem si udělal z tenisáků.

Jituška: Jasně, klobouk jsem měla. Tancování bylo super. Tancovala jsem s Bobšem.

Lukáš: Lenka tancovala s panem Kurbelem. Já tancoval s Olinkou a Moničkou. A byla tam taky Boženka. Měla na hlavě škrabku.

Lenka: Škrabošku, ty jeden. Vypadala jako pirát.

A teď Senioři.

Paní Vlasta: Bylo to hezké zpestření běžného dne. Vyráběli jsme si všichni čarodějnické kostýmy. Setkali jsme se s klienty z druhého oddělení, během týdne se potkáváme málo, společné

akce se nám líbí. Není mezi námi žádný rozdíl, všichni sem rádi docházíme.

Paní Lída: Pěkně jsme si s ostatními zatancovali a líbilo se mi, jak byli všichni převlečení. Bylo to veselé dopoledne.

Paní Věra: Den se mi líbil, doprovázela ho hudba, při které jsme si i my zazpívali oblíbené písničky. Další den jsme si prohlíželi fotky a moc jsme se u nich nasmáli. Jen škoda, že nám nevyšlo lepší počasí.

Paní Maruška: Líbily se mi naše převleky, byly jsme černo-modré čarodějnice. S chutí jsem si zatančila, naposledy jsem tancovala na svatbě mé vnučky.

Pan Zdeněk: Dříve jsem chodíval rád na plesy, takže při čarodějnické oslavě jsem si rád zatancoval. Nejradši mám, když mi hrají heligonky.

Vzpomínka na válku

text a ilustrace: Milada Kocourková

Z německého lazaretu, u gymnázia
v Litomyšli, vynášeli raněné německé
vojáky k silnici. Některá německá nákladní
auta brala raněné mezi sebe při útěku na
západ. Ale ještě k večeru 9. května byl na
lehátku u silnice mladinký německý voják.
Bez obou rukou a jedné nohy. Stále volal
o pomoc. Později jsem jej tam již neviděla.
Asi ho některé auto s prchajícími
německými vojáky vzalo a snad skončil
někde v nemocnici. Nevýžval Boha, ale
volal maminku Mutti, Mutti.
Taková je moje vzpomínka na konec
války.

Napsala jsem tento verš,
jako rekviem nad jeho životem.

Meine liebe Mutti, Mutti, Mutti,

Jsem tu tak sám v cizí zemi,

Jsem zraněný a smutný,

Bolavý, opuštěný všemi.

Hilfe, Hilfe, meine liebe Mutti!

básně: Karel Kopecký

Kočíí ukolébavka na dobrou noc

Ten kdo má tě rád
dá tě pěkně spát.
Všechno si můžeš vzít,
všechno si můžeš přát.
Ten kdo má tě rád,
ten kdo má tě rád,
dá ti papinkat.
Všechno si můžeš vzít,
všechno si můžeš přát.
Najdem svůj ostrov kočících pokladů,
na kterém s tebou zůstanu.

Čertovský hřích o tlusté Bertě

V restauraci U Tří čertů
dobře znali tlustou Bertu.
Věděli, že Berta,
provádala se za pekelného čerta.
Jednou ji čert za jinou pláchnul,
tlustou Bertu do záchodu spláchnul.
Vysvobodit čertici
museli jet hasiči.
Když se jim to povedlo,
všechny je to pozvedlo.
A tak v restauraci U Tří čertů
mají rádi tlustou Bertu.

Noc kostelů 24. 5. 2019

text: Lukáš Andrlé

foto: Lukáš Andrlé

Tento večer byly otevřeny všechny svitavské kostely a kapličky. A nejen ve Svitavách, ale i v celých Čechách a na Moravě. Na tento výlet jsem se vydal na kole a díky tomu se mi podařilo navštívit je všechny. Dalo by se psát o všech kostelech, ale to by nešlo. Napíšu tedy jen pár postřehů.

V kostele Navštívení Panny Marie na náměstí Míru krásně zpíval známý sbor Rakos. Byl jsem přímo u toho a byl to pro mě velký zážitek. V kostele sv. Jiljí byla velice zajímavá přednáška o historii kostela. Mám pocit, že ji přednášel pan Fikejz. V kostele sv. Josefa byla také přednáška. Tentokrát o kostelním zvonu. Otevřená byla i vyhlídka na celé Svitavy. Českobratrská církev Evangelická nachystala na své zahradě za sborovým domem program pro děti. Nejvíce jsem byl zvědavý na Mariánskou kapli zasvěcenou Neposkvrněnému početí Panny Marie. Je totiž blízko mého domova a nikdy jsem tam ještě nebyl. Kaple se nachází na hranici Svitav a Hradce nad Svitavou. Svojí výzdobou mě zaujal interiér kaple. Oltář byl osvěcený svíčkami a to na mě zapůsobilo. Celkově bych řekl, že se letošní ročník vydařil a už teď jsem zvědavý na příští rok. Pokud nevíte co v tuto dobu dělat, mohu Vám Noc kostelů doporučit.

Výsledky ankety

text: Lenka R.

hodně zdaru (2x)

aby víc chodila mezi seniory

**mnoho sil, trpělivosti,
požehnání**

upřímnou soustrast (Parta Hic)

aby se zapojily více rodiny

aby se jí tady líbilo a byla tady spokojená

milá Evičko, ať Ti u nás v Charitě stále svítí sluníčko

aby se jí tady líbilo a měla na nás čas

aby se měla mezi náma dobře a spokojeně

aby se jí tady líbilo (2x)

hodně elánu a ať se Vám tady líbí

ať je dobrá, jako Vendulka

ať se Vám daří na Světlance

**Evička, prajem Ti vždy veselú myseľ, úsmev na tvári
a zmysel pre humor. Nech Ťa žehná Pán a nech sa Ti darí.**

Jako zatím v každém čísle, i v tomto přinášíme výsledky ankety. Ta byla nyní pojatá tak trochu jinak. Žádali jsme Vás, abyste nám napsali, co byste chtěli popřát/vzkázat nové paní vedoucí.

Děkujeme těm, co se zapojili a tady už jsou ty vzkazy. Věříme, že z nich nová paní vedoucí bude mít radost.

I redakce přeje nové paní vedoucí trpělivost a spoustu sil do ne vždy jednoduchých začátků. Věříme, že zde bude spokojená.

Odkud Pocházím

Paní Věra vzpomíná nad fotografiemi

Narodila jsem se v Malšicích v jižních Čechách. Bydleli jsme v Bechyňské ulici. Odtud jste se dostali přímo do Bechyně, lázeňského města na revmatismus. Tatínek byl holič a vlásenkář. Maminka byla v domácnosti. Už od dětství uměla jazyky. Hlavně německy. Dědeček byl bezvadnej. Perfektní chlap. Velkej fešák, prostě pěkný chlap. Maminka s tatínkem nás měli moc rádi. V dětství se nám moc věnovali. Proto ráda na dětství vzpomínám. Maminka třeba šila loutky a tatínek jim dělal vlasy. Hrála jsem si pak s kamarádkou

Maruškou. Bydleli jsme v nájmu. Před lety jsem se byla na rodný dům podívat a bylo mi moc líto, že je tak schátralý.

V Malšicích jsem začala chodit do obecné školy. Tenkrát

to bylo jiné. Paní učitelka s panem učitelem na nás byli moc hodní. Do školy jsem chodila ráda. To víte, že když nějaký výrostek zlobil, tak dostal za uši. Škola byla v té době takové kulturní centrum. Televize a rádio neexistovaly, a tak se

lidé scházeli na různých akcích ve škole. Často jsme nacvičovali různá vystoupení na besídky. Obecnou školu jsem nakonec vychodila v Táboře.

„Malšice, to je ten můj kraj. Ten já miluju.“

Do kostela se scházeli lidé z okolních vesnic. Kostelík byl uvnitř moc hezky vymalovaný. Kolem něj byl hřbitov. Hned za kostelem byla velická zahrada, která patřila k faře. Pan farář měl vlastní hospodyně, která měla několik dětí. Čí byly tyto děti, nevíme.

Panu faráři říkaly strejčku. Když zamrzl rybník, chodili jsme na něj bruslit. To nás moc bavilo. Když byl led dostatečně silný, těžili jej na zaledňování sklepů. Nejčastěji led doputoval k řezníkům, do hospod a pivovaru. Kolem Malšic byla spousta polí. Pole byla hned z hlavní silnice na

Bechyni. Většina z nich byla připojena k domům, takové záhumenky, kde lidé pěstovali převážně brambory.

V Malšicích byl, pamatuji, divadelní spolek. Hrál se ve velkém sále za hospodou. Každý rok v zimě se v tomto sále konaly plesy, vždy podle cechů. Nejoblíbenější byl asi ten hasičský ples. Malšice měly také svého krejčího. Pan Pán se jmenoval. Můj tatínek byl vysoký a štíhlý, a proto nebylo pro něj lehké opatřit si oblek. U pana Pána si nechával ušít oblek z těch nejlepších látek. Na to si tatínek potrpěl. Stejně tak byl hrdý i na Malšice. V té době měly Malšice kolem 250 – 300 čísel.

Stalo se...

Byla zima, padal sníh a městem chodili tři králové... Po roce jsme opět vyrazili koledovat po našem náměstí. Letos se nám opět podařilo překonat minulé ročníky. Všem dárcům moc děkujeme.

Byl to ten slavný den, ... kdy jsme se vrátili zpět na Světlanku do nových prostor. Všem se líbila větší místnost, odpočinkový koutek, rozdělení stolů na více stanovišť a nová kuchyň s jídelnou. Všichni jsme se velmi rychle zabydleli.

V únoru jsme se opět zúčastnili Valentýnského plesu, kam se vždy moc těšíme. Tombola byla opět bohatá, kapela hrála skvěle, večere byla vynikající, pánové se chovali galantně, dámám to slušelo – prostě ples, jak má být. Už se těšíme na příští rok.

Letošní postní doba začínala pozdě, ale masopustu jsme se všichni dočkali. Opět jsme se dobře pobavili a na úsměvu na tvářích se podílela nejen skvělá tombola, ale také vynikající masopustní pohoštění.

Na Světlance se nejen veselíme, ale také vytváříme hodnoty – a to hodnoty umělecké. Opět jsme měli výstavu Proměny, při které vystavujeme svá výtvarná díla. Slavnostní vernisáž jsme odstartovali písničkami, které jsme nacvičili s naší skvělou vedoucí.

Po roce se zde na Světlance opět konal čarodějnický slet. Letos nám počasí nepřálo, ale užili jsme si veselí i s přehlídkou čarodějnic. O zábavu se starala

odbarvená čarodějnice, která zde na Světlance měla svoji premiéru.

Naše Charita letos prochází velkými změnami. Odchází nám paní ředitelka B. Homolová a ji nahradí naše stávající vedoucí V. Kouřilová. Na její místo vedoucí přijde úplně nová tvář paní E. Šolcová. Budou to velké změny pro všechny a my přejeme všem jmenovaným ženám, aby tyto změny, které jim život přinesl do cesty, zvládly v klidu a s hlavou vzhůru.

Blanka Homolová byla ředitelkou Charity Svitavy již 15 let. Loni oslavila své životní jubileum, a také získala ocenění, kterým

klub Laurus každoročně uvádí do pomyslné síně slávy osobnost, jež se zasloužila o slávu, věhlas, rozvoj, propagaci a reprezentaci města. Naše paní ředitelka jí získala za rozvoj svitavské Charity, péči o potřebné a podporu dobročinnosti. Děkujeme Vám za všechno, co jste pro nás udělala.

Letos poprvé se zde na Světlance koná hudební festival Vzadu v sadu. Tento benefiční festival je spojený s žehnáním sadu. Účastnit se jej bude spousta umělců, kteří nám mají co nabídnout a moderátorské role a samotného žehnání se ujme P. Ladislav Heryán. Ještě je příliš brzy, abychom psali postřehy, ale natěšení jsme velmi. Příští číslo bude jistě plné vzpomínání a hodnocení. Rozhodně si to nenechte ujít.

Světlanekovský fotokroužek představuje....

Monika Kumpertová
Detaily z cest

Anketa - Zahradník roku

Ptali jsme se vás...

Velký ohlas vzbudila v minulém čísle anketa zahradníka roku.

Vybírat jste mohli ze dvou kandidátů.

Mezi borcem A nebo borcem B.

V anketě vyhrál borec,
který je Zahradníkem už od narození....

Borec A

Tímto gratulujeme výherci a přejeme mu mnoho úspěchů
nejen při zahradničení, ale i v běžném životě.

Upozornění pro vás všechny ostatní – usmívejte se
a neschovávejte se před focením, protože nikdy nevíte,
kdy se objevíte v časopise ☺